

C/2024/2143

25.3.2024

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2024 r. – Komisja Europejska/Irlandia

(Sprawa C-69/24)

(C/2024/2143)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Norris i E. Schmidt, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Irlandia

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylająca dyrektywę Rady 2010/18/UE⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Irlandii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 20 ust. 1 tej dyrektywy;
- Zasadzenie od Irlandii na rzecz Komisji zapłaty ryczałtu w wysokości wyższej z następujących kwot: (i) dziennej kwoty 3 300 EUR pomnożonej przez liczbę dni, w których naruszenie trwało od dnia następującego po dniu upływu terminu transpozycji przewidzianego w art. 20 ust. 1 przedmiotowej dyrektywy do dnia ustania naruszenia lub, w przypadku niepołożenia kresu naruszeniu, do dnia wydania wyroku na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE; (ii) minimalnej kwoty ryczałtu w wysokości 1 540 000 EUR;
- Jeżeli uchybienie, o którym mowa w [tiret pierwszym], utrzyma się do dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu, zasadzenie od Republiki Irlandii na rzecz Komisji zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 14 850 EUR dziennie od dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu do dnia dopełnienia zobowiązań wynikających z dyrektywy (UE) 2019/1158;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 2 sierpnia 2022 r.

Dyrektywa w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym ma na celu wzmocnienie unijnych ram prawnych i promowanie równości kobiet i mężczyzn poprzez zapewnienie minimalnych wymagań dotyczących urlopu ojcowskiego, urlopu rodzicielskiego i urlopu opiekuńczego oraz elastycznej organizacji pracy dla pracowników będących rodzicami lub opiekunami. Zgodnie z art. 20 ust. 1 dyrektywy w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawodawcze, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy do dnia 2 sierpnia 2022 r. Państwa członkowskie są również zobowiązane do poinformowania Komisji o przyjętych przepisach prawa, wraz z wyjaśnieniem, w jaki sposób odpowiadają one przepisom dyrektywy.

Komisja twierdzi, że Republika Irlandii nie wywiązała się z tego obowiązku. Wskazuje, że w dniu 21 września 2022 r. skierowała ona w związku z tym do Irlandii wezwanie do usunięcia uchybienia. Republika Irlandii odpowiedziała na to wezwanie do usunięcia uchybienia pismami z dnia 22 listopada 2022 r., wyjaśniając, że opóźnienie w transpozycji dyrektywy (UE) 2019/1158 wynikało z faktu, iż przepisy niezbędne do wypełnienia jej zobowiązań wynikających z dyrektywy były w trakcie procedowania w ramach wewnętrznej procedury ustawodawczej.

Komisja twierdzi, że w dniu 19 kwietnia 2023 r. skierowała do Irlandii uzasadnioną opinię, na którą państwo to odpowiedziało pismem z dnia 19 czerwca 2023 r., w którym przyznało, że nie dokonało pełnej transpozycji dyrektywy i że odnośne prace są „w toku”. W kolejnym piśmie Republiki Irlandii z dnia 24 lipca 2023 r. i 13 listopada 2023 r. to państwo członkowskie wyraziło ubolewanie, że dyrektywa nie została jeszcze w pełni transponowana. W szczególności przepisy przewidujące prawo do elastycznej organizacji pracy, o którym mowa w art. 9 dyrektywy, nie zaczęły jeszcze obowiązywać na mocy prawa krajowego. Republika Irlandii wskazała, że prace są kontynuowane.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019, L 188.

Komisja twierdzi, że Irlandia uchybiła ciążącemu na niej na mocy art. 20 dyrektywy (UE) 2019/1158 obowiązkowi przyjęcia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy do dnia 2 sierpnia 2022 r. i niezwłocznego poinformowania o tym Komisji. W konsekwencji przesłanki zastosowania art. 260 ust. 3 TFUE są spełnione.

W konsekwencji Komisja wnosi do Trybunału o zasądzenie od Królestwa Hiszpanii zapłaty ryczałtu i okresowej kary pieniężnej na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE, których kwota została obliczona przez Komisję zgodnie z komunikatem w sprawie sankcji finansowych w postępowaniu w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego ⁽²⁾.

⁽²⁾ Dz.U. 2023, C 2, s. 1.